

Dank, goede vrienden, voor al het mooie
dat wij samen beleefd hebben.

In dankbare herinnering
zullen we blijven gedenken

GEZINA VANEKER

sedert 1980 weduwe van
Antonius Joseph Meijerink.

Op 4 januari 1916 werd zij geboren;
1 januari 1988 is zij overleden.

Op Oudejaarsdag 1987, daags voor haar
plotseling heengaan schreef zij:

*„Veel geluk en gezond leven
is voor ons de grootste zegen.
't Leven om ons heen is rijk
't boeit me, geeft een wijde kijk.
'k Wil blijven, niet stil gaan staan
dit jaar is ons goed vergaan.”*

Uit haar kleine gedichten weten we:
dat zij in groot geloof vertrouwd was met
de gedachte aan de dood;
dat zij dankbaar iedere dag beleefd heeft;
dat zij zich gaf voor kinderen, kleinkin-
deren, voor familie;
dat ze graag klaar stond voor iedereen.
Haar beeld zal gegrift staan in ons, haar
voorbeeld geeft ons levenskracht.

Heer God, wij bidden U:
moge zij in Uw paradijs eeuwige vreugde
vinden.

Zelf heeft zij gebeden:

*Dat God mij genadig zal zijn.
Mij meeneemt naar het hemels festijn.
Vervul deze laatste wens.*

Voor uw meeleven, belangstelling en uw
begeleiding op de laatste gang van moe-
der op aarde danken wij U hartelijk.
Moge dit plaatje een herinnering blijven
aan haar en een teken zijn van onze dank.

Kinderen en kleinkinderen.